

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. К., 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Й.Б.П.

при участието на секретаря Р.Г.Д.
като разгледа докладваното от Й.Б.П. Гражданско дело № 20235510102804
по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявените искове са с правно основание чл.150 от СК.

Ищецът действащ лично и със съгласието на своята майка и законен представител К. И. М. твърди, че с решение №***г. по гр.д.№1824/2021г. по описа на РС-К. размерът на издръжката, която ответникът следвало да му заплаща е бил увеличен на 240 лв. месечно. От момента на последното увеличение на издръжка изминал период от повече от две години, през които са се увеличили както нуждите му, така и съществено се променили икономическите условия в страната в насока на драстично увеличение на цените на всички стоки и услуги. Нееднократно била увеличена и минималната работна заплата за страната - с ПМС №37/24.03.2022г. от 650 лв. на 710 лв., а с ПМС №497/29.12.2022г. - от 710 лв. на 780 лв. Сочи, че в ПМС №193/12.10.2023г. се предвижда от 01.01.2024г. минималната работна заплата да бъде в размер на 933 лв. Непълнолетният В. М. е записан в дневна форма на обучение в 9 клас през учебната 2023/2024г. в СУ „Е.“ в гр.К. като учебниците вече не се предоставяли от държавата, а се закупували с учебните помагала, което съставлявало един немалък разход не само преди началото на учебната година, но и по време на нея. Майката осигурявала всичко необходимо за училище - учебници, помагала, пособия, униформа, която се изисквала от училището. Отделно от това той посещавал и Младежка театрална студия в НЧ „И.“, за което се заплащала такса в размер на 30 лв. месечно и отделно от това се заплащали и разходите за участие във фестивали, които били от порядъка на 250 лв. - 300 лв. за фестивал и били няколко пъти в годината. След няколко дни предстои фестивал в Б., за който били заплатени 250 лева. В. носел очила и през определен период от време се

налагало корекция като при последната смяна на очилата заплатили 200 лева. Налагали се посещения и при кожен лекар и козметик, тъй като детето е в пубертета и имало проблеми с кожата. Посещението при козметик било 70 лева, което се заплащало веднъж месечно и отделно купували лекарства и козметика, които били около 150 лева. Имал и проблем със зъбите, което наложило ортодонтска интервенция и редовни прегледи при стоматолог. През месец август 2022г. били заплатени 800 лева за поставяне на апаратче и оттогава заплащали и по 25 лева на месец за поддръжка. През месец април 2023г. се наложила корекция и поставяне на ретестър на долната челюст, за което заплатили 380 лева. Всички тези разходи, не били еднократни и инцидентни, а свързани с продължително лечение. С увеличаване на възрастта му се увеличили и неговите нужди от джобни пари и допълнителни лични разходи. В момента майката давала по 10-12 лева на ден за джобни, които понякога били недостатъчни. Ответникът работел като международен шофьор и получавал възнаграждение, което можело да позволи заплащане на издръжка в по - висок размер без особени затруднения. Макар да имал ново семейство, той нямал други деца, на които да дължи издръжка. Освен заплащаната от него издръжка в размер на 240 лева месечно, ответникът нямал никакви други разходи - не осъществявал лични контакти с него, не изпращал подаръци за Коледа или лични празници на детето, затова би могъл да заплаща месечна издръжка в размер на 350 лева. С оглед всички изложени обстоятелства бил налице правен интерес от предявяване на иска за увеличение на издръжката. Моли съда да постанови решение, с което да измени размера на издръжката, дължима от Б. М. М. и определена по гр.д. №1824/2021г. по описа на Районен съд-К. от 240 лв. на 350 лв. месечно, считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска. Претендира съдебни разноски.

В отговор на исковата молба, подаден в срока по чл.131 от ГПК ответникът счита предявеният от В. Б. М., ЕГН-*****, действащ лично и със съгласието на своята майка и законен представител К. И. М., с ЕГН-***** иск с правно основание чл.150 от СК за допустим, но неоснователен. От постановяване на решението по гр.д.№1824/2021г. на РС-К. редовно плащал определената месечна издръжка в размер на 240 лв. Към момента на постановяване на решението минималната издръжка за едно дете била в размер на 162.50 лв. През следващата 2022г. минималната издръжка станала 177.50 лв., а през 2023г. – станала 195 лв., т.е. през тези две и повече години той заплащал издръжка в по-висок размер от минималната за едно дете. Телефонния номер, който ползвал синът му се водел на негово име и точно по този начин, с разговори осъществявал контакти с В., но винаги когато го попитал кога да отиде да го вземе, за да бъдат заедно получавал отговор, че според майка му не било удобно. Телефонният номер бил на абонаментен план "Т.", за който всеки месец заплащал сума в размер на 31.99 лв. Исканото да се измени размера на месечната издръжка от 240 лв. на 350 лв., счита за прекалено завишено и неоснователно. Майката на детето и той получавали почти еднакво месечно брутно трудово възнаграждение, което било в рамките на минималното за страната. Исканата издръжка в размер на 350 лв. била непосилна за него, с оглед на дохода, който получавал от

трудова правоотношение и семейното му положение. Имал ново семейство като съпругата му С.П. М. му довела две деца, от които едното непълнолетно-Ц., родена на ***г., която също участвала в различни платени извънкласни форми на обучение. Твърди, че полагал грижи както за новото си семейство, така и за първородния си син В. Б. М., на който плащал издръжка. Съгласно чл.142 ал.2 от СК “минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата, т.е. за 2024г. би следвало да е в размер на 233.25 лв., а към момента той заплащал дори в по-висок размер. Заявява, че въпреки това, желае сина му да расте нормално, затова въпреки финансовите затруднения ще се опита да осигури още 10% към сегашната, или издръжката да стане в размер на около 260 лева. Към настоящият момент месечната издръжка, която заплащал била в по-висок размер от минималната за страната, което определяло иска за увеличаването ѝ като неоснователен. Моли съда да постанови решение, с което да измени размера на издръжката от 240 лв. месечно на 260 лв., като за останалата сума до 350 лв. искът следвало да се отхвърли като неоснователен и недоказан. Претендира съдебни разноски.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено следното:

Съгласно заверено копие на удостоверение за раждане, детето В. Б. М., с ЕГН-***** е с родители К. И. М. и Б. М. М.. От приложеното гр.д. №1824/2021 г. по описа на РС-К. е видно, че с влязло в сила решение №142 от *** г. на основание чл.150 от СК постановена по гр.д.№1414/2017 г. издръжка е изменена като Б. М. М. е осъден да заплаща на детето В. Б. М., с ЕГН-***** чрез неговата майка и законен представител К. И. М. месечна издръжка в размер на 240 лв., считано от 09.06.2021 г. до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска. При постановяване на решението детето В. е бил на 13 години, като средно месечния брутен доход на майката е бил 577.68 лв., а на бащата -1204.88 лв.

Към 29.11.2023 г.- датата на подаване на исковата молба детето В. е на 15 години и три месеца. Съгласно служебна бележка №***г. през учебната 2023/2024 г. непълнолетният В. М. е редовен ученик в 9б клас на СОУ “Е. * *” в гр.К.. Представените заверени копия на 2 бр. квитанции №*** г. и №***г., фискален бон от *** г. медицинска рецепта от *** г. удостоверяват заплатени през 2023 г. сума за О. и дерматологично лечение на детето, от удостоверение изх.№***г. е видно, че В. М. посещава Младежка театрална студия в НЧ “И.” с месечна такса от 30 лв.

Съгласно удостоверение изх.№***г. средно месечния доход на майката К. И. М. е 784 лв., а съгласно удостоверение изх.№***г. средно месечният доход на бащата Б. М. е 905.40 лв. Не е спорно, а и от удостоверение №*** на Община С., на *** г. ответникът е сключил граждански брак със С.П. Т..

По делото е представен социален доклад на ДСП-К., съгласно който основните грижи за детето В. Б. М. са поети от неговата майка К. И. М.. В. редовно посещава училище, както и театрална школа в НЧ „И.“ гр.К.. Здравните и образователни потребности на детето и базовите му нужди са задоволени от майката. От около една година детето В. ползва О. апаратче за

коригиране на двете челюсти и специализирана медицинска козметика поради силно изразено акне. Становището на ДСП е, че с в интерес на детето е да бъде определена месечна издръжка, която да съответства на възрастта и индивидуалните му потребности и нужди.

С оглед на така установеното съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл.150 от СК при изменение на обстоятелствата присъдената издръжка или добавката към нея може да бъде изменена или прекратена. За да бъде уважен искът за изменение на издръжка на дете е достатъчно наличието на една от двете алтернативни предпоставки: трайно съществено изменение на нужди на издържаното лице или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице / т.19 от ППВС №5/16.11.1970 г./. От постановяване на предходната издръжка са изминали 2 години, а и с това са се изменили/увеличили базовите нужди на детето В., респективно и разходите, необходими за тяхното удовлетворяване. Увеличен е и минималният размер на издръжката, която родителя дължи на навършилото си пълнолетие дете предвид увеличеният размер на минималната работна заплата за страната, която за 2023 г. е 780 лв., а 01.01.2024 г. е 933 лв. /ПМС №193/12.10.2023 г./. Изменени са и доходите на родителите, като месечният доход на бащата е по-висок от този на майката. И двамата родители нямат задължения за издръжка към други ненавършили пълнолетие лица. Следва да се посочи, че издръжката по чл.143 от СК се определя според обикновените нужди на детето, които се преценяват с оглед на правилното му отглеждане, възраст, нуждите от получаване на образование и задоволяване на неговите потребности от храна, облекло, учебни, спортни и културни занимания. Към тези нужди в случая не следва да бъдат зачетени разходите, направени за О. лечение, тъй като последното няма траен характер. Тези разходи са направени за покриване на изключителни нужди на непълнолетния В., които следва да бъдат претендирани по реда на чл.143, ал.4 от СК, с какъвто иск съдът не е сезиран. Ирелевантен е доводът на ответника, че се грижи за детето на съпругата си от предходен брак доколкото алиментно задължение към това дете имат родителите му съгласно нормата на чл.140, ал.1 от СК, а не ответникът. Изхождайки от правната природа на издръжката на ненавършилите пълнолетие лица, която е абсолютно задължение на родителите независимо от трудоспособността, доходите или възможността да се издържат от имуществото си / арг.чл.143, ал.2 от СК/, разпоредбата на чл.142, ал.2 от СК, както и всички установени по делото обстоятелства съдът приема, че са налице предпоставките на чл.150 от СК за увеличение на постановената по гр.д.№1824/2021 г. по описа на РС-К. месечната издръжка на детето В., роден на *** г. От необходимите средства за издръжка, предвид възрастта, нуждите и потребностите на детето, доходите на родителите и при съобразяване с МРЗ за страната с оглед разпоредбата на чл.235, ал.3 от ГПК съдът счита, че ответникът следва да заплаща месечна издръжка на непълнолетния В. в размер на 270 лв., считано от датата на подаване на исковата молба- 29.11.2023 г. до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване, а останалите средства, ведно с грижите следва да бъдат осигурени от майката. Издръжката се заплаща ежемесечно, като при забавено плащане се дължи законна лихва, върху всяка просрочена вноска- арг. чл.146, ал.1 от СК. Искът за увеличение на издръжката в частта над

уважения размер до претендираните 350 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК решението относно присъдената издръжка подлежи на предварително изпълнение.

Ответникът дължи и следва да заплати на ищцата на основание чл.78, ал.1 от ГПК направените по делото разноси в размер на 136.36 лв. за адвокатско възнаграждение съразмерно с уважената част от иска.

Ищецът следва да заплати на ответника на основание чл.78, ал.3 от ГПК направените по делото разноси в размер на 363.64 лв. за адвокатско възнаграждение съразмерно с отхвърлената част от иска.

Ответникът следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд-К., на основание чл.78, ал.6 от ГПК държавна такса в размер на 50 лв.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ постановената по гр.дело №1824/2021 г. по описа на Районен съд-К. издръжка, на основание чл.150 от СК, като:

ОСЪЖДА Б. М. М., с ЕГН-***** от с.С., общ.Т., обл.С., *** да заплаща на непълнолетното си дете В. Б. М., с ЕГН-***** действащ лично и със съгласието на своята майка и законен представител К. И. М., с ЕГН-***** от гр.К., ***, месечна издръжка в размер на 270 лв., считано от 29.11.2023 г. до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска като **ОТХВЪРЛЯ** иска в частта над 270 лв. до претендираните 350 лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА Б. М. М., с ЕГН-***** от с.С., общ.Т., обл.С., ***, да заплати на В. Б. М., с ЕГН-***** действащ лично и със съгласието на своята майка и законен представител К. И. М., с ЕГН-***** от гр.К., ***, на основание чл.78, ал.1 от ГПК направените по делото разноси в размер на 136.36 лв. за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. Б. М., с ЕГН-***** действащ лично и със съгласието на своята майка и законен представител К. И. М., с ЕГН-***** от гр.К., ***, да заплати на Б. М. М., с ЕГН-***** от с.С., общ.Т., обл.С., ***, на основание чл.78, ал.3 от ГПК направените по делото разноси в размер на 363.64 лв. адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Б. М. М., с ЕГН-***** от с.С., общ.Т., обл.С., *** заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд-К. съд, на основание чл.78, ал.6 от ГПК държавна такса в размер на 50 лв.

ДОПУСКА на основание чл.242, ал.1 от ГПК предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-С. в двуседмичен

срок, който тече от 05.03.2024 г.- денят обявен в протокола от о.з.

Съдия при Районен съд – К.: _____